

**ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ КОНСОЛИДИРАНИЯ ФИНАНСОВ ОТЧЕТ НА ПЪРВА
ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА АД
КЪМ 30.09.2009 Г.**

ПОЯСНИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

1. База за изготвяне на финансовите отчети

(а) Правен статут

Първа инвестиционна банка АД (Банката) е създадена в Република България и има седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Драган Цанков 37.

Банката има пълен банков лиценз, издаден от Българската народна банка (БНБ), според който може да извършва всички банкови операции, разрешени от българското законодателство.

В резултат на успешно първично публично предлагане на нови акции на Българската фондова борса - София, Банката е регистрирана като публично дружество в Регистъра на Комисията за финансов надзор в съответствие с разпоредбите на Закона за публично предлагане на ценни книжа на 13 юни 2007.

Консолидираните финансови отчети на Банката към и за деветмесечието, завършващо на 30 септември 2009 г. обхващат Банката и нейните дъщерни предприятия, заедно наричани "Групата".

Групата има чуждестранни дейности в Кипър и Албания.

(б) Приложими стандарти

Консолидираните финансовите отчети са изготвени в съответствие с Международните стандарти за финансово отчитане (МСФО), приети от Европейската комисия.

Изготвянето на финансови отчети в съответствие с МСФО налага използването на определени съществени счетоводни преценки и изисква мениджмънта да прави отсъждания в процеса на прилагане на счетоводните политики на Групата. Областите, включващи една по-висока степен на преценка и сложност или области, където преценките и предположенията имат важно значение за финансовите отчети, са показани в бележка 2 (р).

(с) Представяне на финансовите отчети

Финансовите отчети са представени в български левове, закръглени до хиляда лева.

Групата е направила някои рекласификации спрямо финансовите отчети към 31 декември 2008 г. с цел да предостави по-ясни и точни сравнителни данни.

Финансовите отчети са изготвени съгласно принципа на справедливата стойност за деривативните финансови инструменти, финансовите активи и пасиви за търгуване, както и активите на разположение за продажба с изключение на тези, за които липсва надеждна база за определяне на справедливата им стойност. Другите финансови активи и пасиви, както и нефинансовите активи и пасиви, са отчетени по амортизирана или историческа стойност.

2. Основни елементи на счетоводната политика

(а) Признаване на приходи

Приходите от и разходите за лихви се признават в печалбата или загубата съгласно принципа на начисляването на база ефективна доходност на актива или съответната променлива доходност. Приходите от и разходите за лихви включват амортизация на сконто и премии, както и на други разлики между първоначалната балансова стойност и стойността на падеж на база ефективен лихвен процент.

Приходите от и разходите за такси и комисиони от финансови услуги на Банката се признават в печалбата или загубата когато съответната услуга е извършена.

Нетните приходи от търговски операции включват приходи и разходи от продажби и промени в справедливата стойност на финансови активи и пасиви за търгуване.

(б) Принципи на отчитане на инвестиции в дъщерни предприятия

Дъщерни предприятия са тези предприятия, които се намират под контрола на Групата. Контрол е налице когато Групата има властта, пряко или непряко, да ръководи финансовата и оперативната политика на едно предприятие така, че да извлича изгоди в резултат от дейността му. Предприятията създадени със специална цел се консолидират, когато отношенията между тях и Групата показват, че предприятията създадени със специална цел се контролират от Групата. Финансовите отчети на дъщерните предприятия се включват в консолидираните финансови отчети от датата на възникване на контрола до неговото прекратяване.

(c) Валутни операции

(i) Функционална валута и валута на представяне

Позициите, включени във финансовите отчети на всяко едно от дружествата на Групата са представени във валутата на основната икономическа среда, в която те оперират (“функционална валута”). Консолидираните финансови отчети са представени в български лева, която е функционалната валута и валутата на представяне на Групата.

(ii) Сделки и салда

Сделките в чуждестранна валута са превалутирани във функционалната валута по официалните обменни курсове на датите на транзакциите. Курсовите разлики от тези транзакции и от преоценката на паричните активи и пасиви, деноминирани в чуждестранна валута, са представени в печалбата или загубата. Курсовите разлики от непаричните позиции са включени в другите пълни доходи.

(iii) Чуждестранни дейности

Активите и пасивите на чуждестранните дейности се превалутират в български лева по обменните курсове към датата на отчета. Приходите и разходите на чуждестранните дейности се превалутират в български лева по обменните курсове към датите на транзакциите. Разликите от валутна преоценка се признават директно в капитала. Функционалната валута на чуждестранните дейности в Кипър ръководството приема, че е евро. Функционалната валута на чуждестранните дейности в Албания ръководството приема, че е албански лек.

(d) Финансови активи

Групата класифицира финансовите си активи в следните категории: финансови активи, отчитани по справедлива стойност в печалба или загуба; кредити и вземания; инвестиции, държани до падеж; финансови активи на разположение за продажба. Ръководството определя класификацията на инвестициите при първоначалното им признаване.

(i) Финансови активи, отчитани по справедлива стойност в печалбата или загубата

Позицията съдържа две подкатегории: финансови активи държани за търгуване и активи, първоначално определени за отчитане по справедлива стойност в печалбата или загубата. Даден финансов актив се класифицира в тази категория ако е придобит с цел продажба в кратък срок или е определен в тази категория от ръководството. Деривативите също се категоризират като държани за търгуване, освен ако не са определени за хеджиращи инструменти.

(ii) Кредити и вземания

Кредитите и вземанията са недеривативни финансови активи с фиксирани или определяеми плащания, които не се котират на активен пазар. Те възникват когато Групата предоставя пари, стоки или услуги директно на дебитор без намерение за търгуване на вземането.

(iii) Държани до падеж

Инвестициите, държани до падеж са недеривативни финансови активи с фиксирани или определяеми плащания и фиксирани падежи, за които ръководството на Групата има намерението и възможността да ги държи до падеж. Ако Групата реши да продава повече от несъществена сума активи, държани до падеж, цялата категория следва да бъде прекласифицирана като активи на разположение за продажба.

(iv) На разположение за продажба

Инвестициите на разположение за продажба са недеривативни финансови активи, които се предвижда да бъдат държани за неопределен период от време и евентуално продадени при нужда от ликвидност или промени в лихвените проценти, обменните курсове или цените на капиталовите инструменти.

(v) Признаване

Покупките и продажбите на финансови активи, отчитани по справедлива стойност в печалбата или загубата, държани до падеж и на разположение за продажба се признават на датата на доставяне на активите. Кредитите възникват, когато сумите се предоставят на кредитополучателите. Всички финансови активи се признават първоначално по справедлива стойност плюс, в случай на финансов актив не по справедлива стойност в печалба или загуба, транзакционните разходи. Финансовите активи се отписват, когато правата за получаване на парични потоци от финансовите активи са изтекли или Групата съществено е прехвърлила рисковете и ползите от собствеността.

(vi) Оценяване

Активите на разположение за продажба и финансовите активи, отчитани по справедлива стойност в печалбата или загубата след първоначално признаване се отчитат по справедлива стойност. Кредитите и вземанията и инвестициите, държани до падеж се отчитат по амортизирана стойност, при прилагане метода на ефективния лихвен процент. Приходите и разходите от промени в справедливата стойност на финансови активи, отчитани по справедлива стойност в печалбата или загубата се включват в печалбата или загубата. Приходите и разходите от промени в справедливата стойност на финансовите активи на разположение за продажба се признават в другите пълни доходи, докато финансовите активи бъдат отписани или обезценени. Тогава кумулативните приходи и разходи, признати до момента в другите пълни доходи се признават в печалбата или загубата.

Лихвата, калкулирана при прилагане на метода на ефективния лихвен процент се признава в печалбата или загубата. Дивидентите от капиталовите инструменти се отчитат в печалбата или загубата, когато за Групата възникне правото да получи плащане.

(vii) Оценка по справедлива стойност

Справедлива стойност е сумата, за която може да бъде заменен един актив, или уреден един пасив, между информирани, съгласни страни в пряка сделка на датата на оценяване.

Когато е възможно, Групата оценява справедливата стойност на един инструмент, използвайки борсовите цени на активен пазар за този инструмент. Пазарът се счита за активен, ако борсовите цени са регулярни и лесно достъпни и представляват актуални и редовно осъществявани преки пазарни сделки.

Ако пазарът за даден финансов инструмент не е активен, Групата установява справедливата стойност, използвайки техника за оценка. Техниките за оценка включват използване на скорошни преки сделки между информирани, съгласни страни (ако има такива), справка с текущата справедлива стойност на други инструменти, които са сходни по същество, анализи на дисконтираните парични потоци и модели с цени на опции. Избраната техника за оценка използва максимално пазарните данни, разчита възможно най-малко на специфични за Групата оценки, включва всички фактори, които участниците в пазара биха взели предвид при определянето на цена, и е съвместима с приетите икономически методологии за ценообразуване на финансови инструменти. Данните за техниките за оценка удачно представят пазарните очаквания и измервания за факторите на риск и доходност, присъщи на финансовия инструмент. Групата проверява техниките за оценка и тества валидността им, използвайки цени от явни текущи пазарни транзакции със същия инструмент или основани на други налични явни пазарни данни.

Най-добрият показател за справедливата стойност на един финансов инструмент при първоначално признаване е цената на сделката, т.е. справедливата стойност на даденото или получено възмездяване, освен ако справедливата стойност на този инструмент се вижда при сравнение с други явни текущи пазарни транзакции със същия инструмент (т.е. без изменения или прегрупиране) или въз основа на техники за оценка, чиито променливи включват само данни от явни пазари. Когато цената по сделката е най-добрият показател за справедливата стойност при първоначално признаване, финансовият инструмент се оценява първоначално по цена на сделката и всяка разлика между тази цена и стойността, получена първоначално от модел за оценка, се признава впоследствие в печалбата или загубата в зависимост от отделните факти и обстоятелства по сделката, но не по-късно от момента, когато оценката е изцяло подкрепена от явни пазарни данни или сделката е приключена.

Активите и дългите позиции се оценяват по цена „купува“; пасивите и късите позиции се оценяват по цена „продава“. Справедливите стойности отразяват кредитния риск на инструмента и включват корекции за отчитане на кредитния риск на Групата и на отсрещната страна при необходимост. Оценките на справедливата стойност, получени от модели, се коригират според всички останали фактори, като ликвиден риск или несигурност на модела, до степента, в която според Групата трето лице, участващо на пазара, би ги взело под внимание при оценяване на сделка.

(e) Парични средства

Паричните средства включват пари в брой, парични средства, депозирани в централната банка и краткосрочни високоликвидни инвестиции с матуритет до три месеца.

(f) Инвестиции

Инвестиции, държани от Групата с цел получаване на печалба вследствие на краткосрочни колебания в цената, се класифицират като инструменти за търгуване. Инвестиции в дългови инструменти, за които Групата има намерение и възможност да държи до падеж, се класифицират като активи, държани до падеж. Другите инвестиции се определят като активи на разположение за продажба.

(g) Споразумения за отдаване и наемане на ценни книжа, репо сделки

(i) Отдаване и наемане на ценни книжа

Инвестиции, отдадени по силата на споразумения за отдаване под наем на ценни книжа, се отчитат в баланса и се оценяват съгласно счетоводната политика, приложима за активи за търгуване или съответно за активи за продажба. Паричните средства, получени като обезпечения при отдаване под наем на ценни книжа, се отчитат като задължения към банки или други клиенти. Инвестициите, наети по споразумения за наем на ценни книжа, не се признават като актив на Групата. Паричните средства, предоставени по договори за наем на ценни книжа, се отчитат като кредити и аванси на банки или други клиенти. Приходите и разходите, възникнали в резултат на сделки за наемане или отдаване на ценни книжа, се признават на принципа на начисляването за периода на извършване на сделките като приход или разход за лихви.

(ii) Споразумения за репо сделки

Групата сключва договори за покупка (продажба) на инвестиции по силата на споразумения за обратна продажба (покупка) на идентични инвестиции на предварително определена бъдеща дата по определена фиксирана цена. Закупените инвестиции, подлежащи на обратна продажба на определена бъдеща дата, не се признават в баланса. Изплатените суми се отчитат като заеми на банки или други клиенти, като съответните ценни книжа се отчитат като обезпечение. Инвестиции, продадени по споразумения за обратно откупуване, продължават да се отчитат в баланса и се оценяват съгласно счетоводната политика като активи за търгуване или като активи за продажба. Получените суми от продажбата се отчитат като задължения към банки или други клиенти.

Разликите между стойностите при покупка (продажба) и при обратната продажба (покупка) се начислява за периода на сделката и се представя като лихвен приход (разход).

(h) Привлечени средства

Привлечените средства се признават първоначално по цена на придобиване, която включва получените средства (справедливата стойност на полученото вложение), нетно от разходите по сделката. В последствие привлечените средства се представят по амортизирана стойност, като всяка разлика между получените средства и стойността на падеж се признава в печалбата или загубата за периода на привлечените средства по метода на ефективния лихвен процент.

Когато Групата закупи свой дълг, той се отписва от баланса и разликата между балансовата стойност на дълга и платената сума се включва в други нетни оперативни приходи.

(i) Компенсиране

Финансовите активи и пасиви се компенсират, а нетната стойност се отчита в баланса, когато Групата има законно право да компенсира признатите стойности и възнамерява да извърши уреждане на сделките на нетна основа.

(j) Обезценка на активи

Към всяка дата на изготвяне на баланс се извършва преглед на активите за наличие на индикации за обезценка. В случай че такива индикации са налице, се определя възстановимата стойност на актива. Загуба от обезценка се признава, когато балансовата стойност на един актив или балансовата стойност на обекта, генериращ парични постъпления, част от който е активът, превишава възстановимата му стойност. Загубите от обезценка се признават в печалбата или загубата за периода.

(i) Кредити и аванси

Загубата от обезценка на отпуснати кредити и аванси се изчислява като разлика между отчетната стойност на актива и настоящата стойност на очакваните бъдещи парични потоци, дисконтирани с първоначалния ефективен лихвен процент. Краткосрочните кредити не се дисконтират. Изчисляването на настоящата стойност на очакваните бъдещи парични потоци включва освен плащания по лихви и главници и паричните потоци, които могат да се породят от реализиране на обезпеченията по дадена експозиция.

Кредитите са представени нетно, като отчетната стойност се намалява с начислената специфична или обща обезценка. Намалението се извършва чрез използване на сметка за обезценка. Специфичната обезценка срещу конкретно определени експозиции се начислява върху отчетната стойност на кредити, за които е налице обективно свидетелство за обезценка като резултат на минали събития, настъпили след първоначалното признаване на актива. Обективните свидетелства за обезценка включват значителни финансови затруднения на длъжника; нарушение на договорните условия, като просрочие на плащания по лихви или главница; вероятност от изпадане на кредитополучателя в несъстоятелност; наличието на данни, показващи измеримо намаление в очакваните бъдещи парични потоци от група финансови активи. Общата обезценка се определя за намаляване на отчетната стойност на портфейл от кредити със сходни характеристики на кредитния риск, които групово се оценяват за обезценка. Очакваните парични потоци за група от подобни активи се определят на базата на предишната практика и историческия опит от загуби от портфейли с характеристики, близки до тези в групата. Историческият опит от загуби се коригира на основата на текущи данни за да се отрази ефектът на променящите се пазарни условия. Активи, които са индивидуално оценени за обезценка и за които загуба от обезценка е или продължава да бъде призната не се включват в портфейлния подход за измерване на обезценка. Увеличението на обезценката намира отражение в печалбата или загубата за периода. Когато даден кредит е идентифициран като несъбираем и след приключване на всички задължителни по закон процедури и определяне на общата загуба по него, кредитът се отписва от баланса.

В случай че в последващ период сумата на загубите от обезценка се намали и това намаление може обективно да се свърже със събитие, настъпило след признаването на обезценката, тогава намалението на загубите от обезценка се осъществява в печалбата или загубата за периода.

(ii) Финансови активи на разположение за продажба

Ако е налице обективно свидетелство за обезценка на капиталов инструмент, неоченьван по справедлива стойност, загубата се определя като разлика между отчетната му стойност и настоящата стойност на очакваните бъдещи парични потоци, дисконтирани с процента на текущата пазарна доходност.

Когато за актив, преоценен по справедлива стойност в другите пълни доходи има обективно свидетелство за обезценка, намалението, отчетено като загуба в другите пълни доходи се прехвърля в печалбата или загубата за периода и се отчита като част от загубите от обезценка, дори финансовият актив да не е отписан.

В случай че в последващ период справедливата стойност на дългов инструмент на разположение за продажба нарастне и увеличението може да бъде свързано със събитие след обезценяването, обезценката се реинтегрира в печалбата или загубата.

(к) Имоти и оборудване

Имотите и оборудването са представени в счетоводния баланс по цена на придобиване, намалена с начислената амортизация и начислената обезценка.

Амортизацията се начислява на база линейния метод по установени норми с цел намаляване стойността на дълготрайните активи в рамките на очаквания срок на тяхното използване. По-долу са представени използваните годишни амортизационни норми:

Активи	%
• Сгради	3 - 4
• Съоръжения и оборудване	10 - 33
• Стопански инвентар	10 - 20
• Транспортни средства	10 - 20
• Подобрения на наети сгради	3 - 67

Активите не се амортизират до момента на тяхното въвеждане в експлоатация и прехвърлянето им от активи в процес на изграждане в съответната категория активи.

(л) Нематериални активи

Нематериални активи, придобити от Групата, се отчитат по цена на придобиване, намалена с натрупаната амортизация и със загубите от обезценка.

Амортизацията се изчислява на база линейния метод за периода на очаквания срок на ползване. По-долу са представени използваните годишни амортизационни норми:

Активи	%
• Лицензи	10 - 20
• Програмни продукти	10 - 33

(м) Провизии

Провизия се отчита в баланса, когато Групата е поела законов или договорен ангажимент в резултат на минало събитие, погасяването на което е вероятно да бъде свързано с намаляване на икономически ползи. В случай че ефектът е съществен, провизията се определя чрез дисконтиране на очакваните бъдещи парични потоци на база дисконтов фактор. Дисконтовият фактор се определя преди облагане с данъци и отразява текущата пазарна оценка на стойността на парите във времето и там, където е подходящо, специфичните рискове за задължението.

(н) Акцепти

Един акцепт възниква, когато Групата се съгласява да плати, на определена бъдеща дата, определена сума по поет ангажимент. Акцептите на Групата възникват най-вече по потвърдени акредитиви, предвиждащи плащане в известен период след получаване на необходимите документи. Групата се договаря повечето задължения по акцепти да бъдат платени на по-късна дата от тази, на която клиентът плаща сумата. Акцептите са отразени в други привлечени средства.

(о) Данъчно облагане

Данъкът върху печалбата за периода включва текущ данък и промяна в отсрочения данък. Текущият данък включва сумата на данъка, която следва да се плати върху очакваната облагаема печалба за годината въз основа на действащата данъчна ставка към деня на изготвяне на баланса и всички корекции върху дължимия данък за минали години.

Отсроченият данък се изчислява чрез прилагане на метода на балансните пасиви върху всички времеви разлики между балансовата стойност съгласно счетоводните отчети и стойностите, изчислени за данъчни цели.

Отсроченият данък се изчислява на базата на данъчните ставки, които се очакват да бъдат действащи, когато активът се реализира или задължението се погаси. Ефектът върху отсрочения данък от промяна на данъчните ставки се отчита в печалбата или загубата, с изключение на случаите, когато се отнася до суми, отчетени или в другите пълни доходи или директно в собствения капитал.

Отсрочен данъчен актив се признава само до размера, до който е вероятно получаването на бъдещи данъчни печалби, срещу които може да се оползотворят неизползваните данъчни загуби или данъчен кредит. Отсрочените данъчни активи се намаляват в съответствие с намалението на вероятността за реализиране на данъчни ползи.

(р) Съществени счетоводни оценки и преценки при прилагането на счетоводната политика

Групата прави оценки и допускания, които засягат отчетните стойности на активите и пасивите през следващата финансовата година. Оценките и преценките непрекъснато се преразглеждат и се базират на историческия опит и други фактори, включително очакване на бъдещи събития, които се смятат за основателни при определени обстоятелства.

(i) Загуби от обезценка на кредити и вземания

Групата ежесечно преразглежда кредитния си портфейл, за да определи стойността на обезценката. При определяне дали загуба от обезценка трябва да бъде призната в печалбата или загубата, Групата преценява дали има данни, показващи наличието на измеримо намаление в прогнозираните бъдещи парични потоци от портфейл с кредити, преди такова намаление да бъде идентифицирано за конкретен кредит от портфейла. Обстоятелствата могат да включват налични данни, показващи че е имало негативна промяна в платежоспособността на кредитополучателите от дадена група или национални или местни икономически условия, свързани с просрочията на активи на групата.

Мениджмънтът използва преценки, базирани на исторически опит от загуби за активи с характеристики на кредитния риск и обективни обстоятелства за обезценка, сходни с онези в портфейла, когато планира бъдещите парични потоци на портфейла. Методологията и предположенията, използвани за оценяване както на сумата, така и на падежите на бъдещите парични потоци се преглеждат

регулярно, за да се намалят разликите между очакваната загуба и фактическата загуба.

(ii) Подходни данъци

Печалбата на Групата е обект на данъчно облагане в няколко юрисдикции, при което се прилагат значителни преценки при определянето на данъците. Има много операции и изчисления, за които категоричното определяне на данъците е несигурно в нормалния бизнес. Групата отчита пасиви по очаквани резултати от данъчни проверки, базирани на преценката дали ще бъдат дължими допълнителни данъци. Когато окончателният резултат от тези данъчни проверки се различава от предварително отчетените суми, тази разлика ще има влияние върху текущите данъци и отсрочените данъци в периода, в който те се определят.

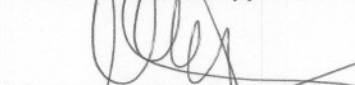
(q) Доходи на акция

Групата представя данни за основни доходи на акция и доходи на акция с намалена стойност за своите обикновени акции. Основните доходи на акция се изчисляват като се раздели печалбата или загубата за периода, подлежаща на разпределение между притежателите на обикновени акции на Банката (числител) на среднопретегления брой на държаните обикновени акции за периода (знаменател). Доходите на акция с намалена стойност се определят като печалбата или загубата за периода, подлежаща на разпределение между притежателите на обикновени акции на Банката и среднопретегления брой на държаните обикновени акции за периода се коригират с ефекта от всички потенциални обикновени акции с намалена стойност, които се състоят от конвертируеми облигации и опции върху акции.

Първа инвестиционна банка АД оповестява, че през първото деветмесечие на 2009 г.:

1. Няма необичайни за Банката (по размер, по характер или по времето на проявяването си) активи, пасиви, собствен капитал, нетни доходи и парични потоци.
2. Няма необичайни за дейността промени в условните активи и пасиви след последния годишен финансов отчет.
3. Няма издадени, погасени или обратно изкупени капиталови инструменти.
4. Не са начислени или изплатени дивиденди.

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР:

М. МАТЕЕВ

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР:

Е. ЛУКАНОВ

ДИРЕКТОР ДИРЕКЦИЯ "ФИНАНСОВО-СЧЕТОВОДНА":

Р. МИЛЕНКОВ